

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าของสังคม การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ได้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษา อบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 : 20) ส่งผลให้เกิดกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของชาติเป็นครั้งแรก คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งถือว่าเป็นแม่บทในการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งยึดหลักในการจัดการศึกษาที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ คือ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและในการจัดการศึกษายังเน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมแห่งชาติ 2542 : 9) มาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำให้มีความคาดหวังได้ว่าหน่วยงานทางการศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนนั้นจะมีความคล่องตัวในการบริหารงานของโรงเรียนมากกว่าเดิมทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปและหากได้ดำเนินงานตามมาตรา 57 แล้ว โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นเพราะชุมชนและท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตั้งแต่ต้น

การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมด้านการจัดการศึกษาในยุคการปฏิรูปการศึกษา สถานศึกษาเป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษา โดยมีการกระจายอำนาจการบริหาร

การจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีความเป็นอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปโดยการมีส่วนร่วมและคุณภาพของผู้เรียนตรงตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 195) ที่ว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของชุมชนที่จะเป็นชุมพลทั้งขับเคลื่อนความเจริญก้าวหน้าของชุมชนในทุกรูปแบบและในขณะเดียวกันชุมชนจะเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางของโรงเรียนว่าจะดำเนินการพัฒนาร่วมกันไปสู่สภาพที่คาดหวังขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการคือ

- 1) การพัฒนาต้องเริ่มต้นจากความต้องการของสถานศึกษาเองหรือชุมชนร่วมกันคิดหาทางในการแก้ปัญหา ร่วมกันปฏิบัติตามแนวทางที่คิดไว้ และร่วมรับผิดชอบในผลของการกระทำ
- 2) การพัฒนาต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดเด่นจุดด้อยโอกาสและข้อจำกัดในการดำเนินงานของสถานศึกษาและชุมชน
- 3) การพัฒนาจะต้องพิจารณาถึงส่วนที่มีความสัมพันธ์กันไม่แยกส่วนในการพัฒนา
- 4) จะต้องมีการกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ และมีการนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2543 : 49)

งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่น ๆ จะต้องมีความบทบาทสำคัญ และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการดังปรากฏตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา 41 ระบุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 9 (2545 - 2549) อย่างสอดคล้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน สถาบันอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงอันจะส่งผลต่อการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้อันหลากหลาย พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาในทุกๆระดับให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทั้งคุณภาพและมาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2545 : 194) คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จะมีความสำเร็จมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับบุคลากรของโรงเรียนในการสร้างความศรัทธาต่อชุมชน เพราะโรงเรียนประถม

ศึกษาเป็นสถาบันของรัฐและชุมชน จึงมีภาระเพื่อชุมชนโดยเฉพาะเป็นศูนย์พัฒนาชุมชนด้วย โรงเรียนจึงมีความสำคัญใน 3 ด้าน คือ

- 1) เป็นศูนย์รวมข่าวสารด้วยการให้ข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีโอกาสเข้าศึกษาและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
- 2) เป็นศูนย์รวมเกี่ยวกับด้านอาชีพโดยโรงเรียนประถมศึกษาเป็นศูนย์กลางในการให้ความรู้และฝึกอาชีพให้ชุมชนรวมทั้งการส่งเสริมอาชีพและทำแปลงสาธิตด้วย
- 3) เป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมโดยปกติโรงเรียนประถมศึกษาจะเป็นผู้นำและจัดงานประเพณี การประกวดหรือการแสดง การเล่นกีฬา กิจกรรมนันทนาการ เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมหรือบางแห่งสามารถจัดตั้งศูนย์รวมวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 203)

บทบาทของครูในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะต้องพัฒนาตนเองและกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ คือการสร้างความศรัทธาในตนเองให้ชุมชนเกิดความศรัทธาร่วมมือกันปฏิบัติงานร่วมกันพัฒนาโรงเรียน มีความภูมิใจเชื่อมั่นในการเรียนการสอน ครูมีความสนิทสนมกับชุมชนด้วยการให้เวลาต้อนรับให้บริการด้วยความเต็มใจ ไปร่วมงานช่วยเหลือพัฒนาชุมชน และจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างหลากหลาย และเป็นประจำโดยยึดถือหลักมนุษยสัมพันธ์เป็นหลักมุ่งเน้นความร่วมมือมากกว่าการต้องการทรัพย์สินมาพัฒนาโรงเรียนแต่ฝ่ายเดียว ในการจัดกิจกรรมหากคณะครูร่วมจัดด้วยความพร้อมเพียงจะเป็นการสร้างศรัทธาให้กับชุมชนอย่างมาก นอกจากนี้คณะครูจะต้องประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ชุมชนทราบด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามที่มีโอกาสและต่อเนื่องตลอดเวลา จะช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามบทบาทหน้าที่ ขอบข่ายในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามภาระกิจของโรงเรียนจะแบ่งงานออกเป็น 6 งาน คือ

- 1) การให้บริการแก่ชุมชน
- 2) งานรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน
- 3) การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น
- 4) งานร่วมกิจกรรมกับชุมชน
- 5) งานเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 6) การประชาสัมพันธ์

สำหรับการดำเนินงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอชะอวดนั้น มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ 2 ทาง คือ ทั้งโรงเรียนและชุมชนมีบทบาทเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ ซึ่งงานที่ทางโรงเรียนให้บริการอยู่ คือ ให้

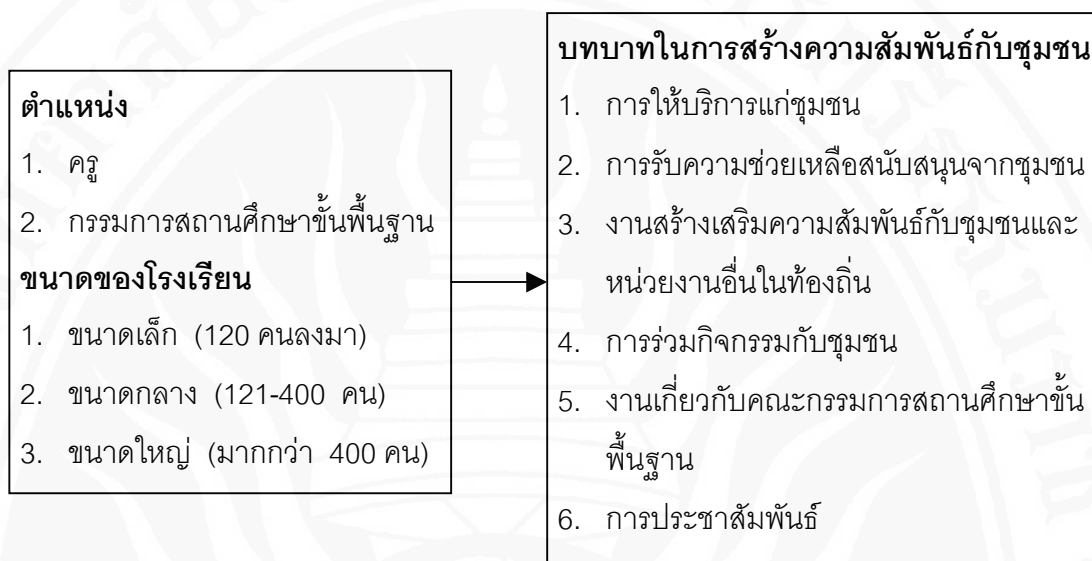
ชุมชนใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียน แต่โดยภาพรวมการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอชะอวด ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งหากมีการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างจริงจังแล้วจะทำให้การจัดการศึกษาในทุก ๆ ด้านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากสภาพที่กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทของครูระดับประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าอยู่ในระดับใด ความเห็นของครูกับกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกันหรือเหมือนกันและขนาดโรงเรียนที่ต่างกันมีบทบาทแตกต่างกันหรือเหมือนกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำเสนอผู้มีอำนาจมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ใน 6 ด้าน คือ ด้านให้บริการชุมชน ด้านรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน ด้านเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ด้านเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดตั้งชมรม สมาคมและมูลนิธิ และด้านประชาสัมพันธ์ ตามความคิดเห็นของครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างความเห็นของครูกับกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับน้อย
2. บทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของครูกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน
3. บทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีบทบาทแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2547 ประกอบด้วยครู จำนวน 393 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 250 คน รวมจำนวน 643 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2547 ครูสุ่มได้ 150 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาสุ่มได้ 96 คน รวมจำนวน 246 คน โดยการกำหนดสัดส่วนจากครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในกลุ่มแล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

2.1.1 ตำแหน่ง แบ่งออกเป็น

2.1.1.1 ครู

2.1.1.2 กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.2 ขนาดของโรงเรียน

2.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

2.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง

2.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ บทบาทของโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน แบ่งออกเป็น 6 งาน คือ

2.2.1 งานให้บริการแก่ชุมชน

2.2.2 งานรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน

2.2.3 งานส่งเสริมความสัมพันธ์ชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น

2.2.4 งานร่วมกิจกรรมกับชุมชน

2.2.5 งานเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2.6 งานประชาสัมพันธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง การบริหารงานโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับชุมชน เพื่อให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ แก่โรงเรียนและชุมชน

2. บทบาทของโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง งานของโรงเรียนประถมศึกษาตามภารกิจงาน 6 งาน คือ

2.1 งานให้บริการแก่ชุมชน หมายถึง การให้บริการด้านต่าง ๆ และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ชุมชน ได้แก่ การให้บริการทางวิชาการ ให้คำแนะนำหรือการปรึกษาหารือในกิจกรรมของชุมชน ให้บริการอาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.2 งานรับความช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน หมายถึง การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นการเปิดโอกาสเชิญชวนหรือหาทางให้บุคคลในชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน ตลอดจนการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเงิน แรงงาน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และรวมถึงทรัพยากรอื่น ๆ ในชุมชนซึ่งชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

2.3 การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้แสดงความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โรงเรียนสามารถดำเนินการได้โดยการให้ครูได้มีส่วนร่วมในการติดต่อสัมพันธ์กับชุมชน การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่มชุมชน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาของนักเรียน การจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมศิษย์เก่า สมาคมครูผู้ปกครอง

2.4 งานร่วมกิจกรรมกับชุมชน หมายถึง การเข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของชุมชนเท่าที่โรงเรียนมีความสามารถและอยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ ได้แก่ การร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน การร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพกับชุมชน การร่วมกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ใหม่แก่ชุมชนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ การร่วมกิจกรรมบริการข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การนำครู - อาจารย์ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาที่ชุมชนจัดขึ้นในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ

2.5 งานเกี่ยวกับกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ภาระหน้าที่ของโรงเรียนดังนี้ คือ

2.5.1 เสนอแต่งตั้งคณะบุคคลเป็นคณะกรรมการร่วมในการพิจารณาการบริหารงานของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ

2.5.2 ร่วมกันประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ

2.5.3 จัดระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยการจัดแหล่งการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อความสนใจของผู้เรียน และสำหรับเสริมความรู้ของผู้สอน

2.5.4 สนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักศึกษาวิธีการแสวงหาความรู้

2.5.5 จัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน และสังคมอื่น

2.6 งานประชาสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อสื่อสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนสามารถปฏิบัติงานไปได้ด้วยดีและสะดวกมากยิ่งขึ้น

3. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพิ่มองค์ความรู้สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
2. นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการบริหารโรงเรียน